

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 04/09/2024

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 2453

ΤΜΗΜΑ : Α4 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/ση : Φιλαδελφείας 8
Ταχ. Κώδικας : 10440 ΑΘΗΝΑ
Τηλέφωνο : 2131312382
E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

- α. του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022 Α' 206).
- β. Του άρθρου 72 του Ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις.»(ΦΕΚ Α' 58)
- γ. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23-10-2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26-10-2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,
- δ. της ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017),
- ε. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009),

- 2. Την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1069/4.3.2014 εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών.
- 3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΔΕΔ) «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 13/04/2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονική ενδικοφανή προσφυγή της ΑΦΜ, κατοίκου, κατά της υπ. αριθμ. πρωτ./04-04-2024 απορριπτικής απάντησης της Δ.Ο.Υ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ στις υπ. αριθμ πρωτ./18-07-2022 και/06-11-2023 αιτήσεις περί εσφαλμένης βεβαίωσης ΕΕΤΗΔΕ/ΕΕΤΑ έτους 2012 και 2013 και αιτήματος επιστροφής ποσών ως αχρεωστήτως καταβληθέντων, και τα προσκομιζόμενα σχετικά έγγραφα.
5. Την ανωτέρω αναφερόμενη πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 13/04/2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικής ενδικοφανούς προσφυγής της ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την αριθ. πρωτ./04-04-2024 αρνητική απάντηση του Προϊστάμενου της Δ.Ο.Υ. ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ επί των της με αριθ. πρωτ./18-07-2022 και/06-11-2023 αιτήσεων της προσφεύγουσας απορρίφθηκε το αίτημά της για διαγραφή του οφειλόμενου Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε./Ε.Ε.Τ.Α. έτους 2012 και 2013.

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητά α) την ακύρωση της ως άνω απορριπτικής απάντησης του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ β) την διαγραφή των ποσών ΕΕΤΗΔΕ/ΕΕΤΑ ετών 2012 και 2013 και γ) την επιστροφή ως αχρεωστήτως καταβληθέντων των ποσών που έχουν καταβληθεί για τα ανωτέρω χρέη, ισχυριζόμενη ότι το ακίνητο για το οποίο έγινε η βεβαίωση δεν ήταν ποτέ στην ιδιοκτησία της.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 1 και 8 του ΚΦΔ ορίζεται ότι:

«1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από τη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοσή της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης. Η προθεσμία του τρίτου εδαφίου

αναστέλλεται κατά το χρονικό διάστημα από 1η έως 31η Αυγούστου. Η προθεσμία του τρίτου εδαφίου ορίζεται σε εξήντα (60) ημέρες για φορολογούμενους κατοίκους εξωτερικού. Η υποχρέωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής δεν ισχύει στις περιπτώσεις των διαφορών που υπάγονται στην αρμοδιότητα του Προέδρου Πρωτοδικών του Διοικητικού Πρωτοδικείου, σύμφωνα με την περ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

[...]

8. Κατά της απόφασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής λόγω παρόδου της προθεσμίας προς έκδοση της απόφασης, ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου, σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Για την αναστολή, λόγω άσκησης προσφυγής, ισχύει ανάλογα η παρ. 3. Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά οποιασδήποτε πράξης που εξέδωσε η Φορολογική Διοίκηση είναι απαράδεκτη.»

Επειδή, σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 217 του ν. 2717/1999 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας:

«1. Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α)της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β)της κατασχετήριας έκθεσης, γ)του προγράμματος πλειστηριασμού, δ)της έκθεσης πλειστηριασμού και ε)του πίνακα κατάταξης.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 του ΚΦΔ:

«1. Η είσπραξη των φόρων και των λοιπών εσόδων του Δημοσίου που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα πραγματοποιείται δυνάμει εκτελεστού τίτλου.

2. Εκτελεστοί τίτλοι από τον νόμο είναι:

α) στην περίπτωση άμεσου προσδιορισμού φόρου, ο προσδιορισμός του φόρου, όπως προκύπτει ταυτόχρονα με την υποβολή της δήλωσης, β) στην περίπτωση διοικητικού προσδιορισμού φόρου, η πράξη προσδιορισμού του φόρου, γ) στην περίπτωση εκτιμώμενου προσδιορισμού φόρου, η πράξη εκτιμώμενου προσδιορισμού του φόρου, δ) στην περίπτωση διορθωτικού προσδιορισμού φόρου, η πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, ε) στην περίπτωση προληπτικού προσδιορισμού φόρου, η πράξη προληπτικού προσδιορισμού του φόρου, στ) σε περίπτωση έκδοσης οριστικής δικαστικής απόφασης, η απόφαση αυτή, ζ) σε περίπτωση επιβολής προστίμων, οι αντίστοιχες πράξεις, η) σε περίπτωση ενδικοφανούς προσφυγής, η απόφαση της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, θ) σε περίπτωση Διαδικασίας Αμοιβαίου Διακανονισμού, η απόφαση Αμοιβαίου Διακανονισμού, ι) στην περίπτωση του άρθρου 63B, η πράξη ακύρωσης ή τροποποίησης που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο αυτό.»

Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 47 του ΚΦΔ, ορίζεται ότι:

«1. Σε περίπτωση μη καταβολής των ποσών που αναφέρονται στην πράξη προσδιορισμού του φόρου ή στην πράξη επιβολής προστίμων ή στην πράξη εκκαθάρισης του φόρου μετά την

έκδοση οριστικής δικαστικής απόφασης ή σε οποιονδήποτε άλλο εκτελεστό τίτλο του άρθρου 45 μέχρι την προβλεπόμενη σε αυτά ημερομηνία πληρωμής, η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί στον φορολογούμενο ατομική ειδοποίηση καταβολής των οφειλών του που δεν έχουν καταβληθεί μέσα στις νόμιμες προθεσμίες πριν τη διενέργεια οποιασδήποτε πράξης εκτέλεσης σύμφωνα με όσα ορίζονται στα επόμενα άρθρα του Κώδικα.

2. Σε περίπτωση μη καταβολής των ποσών που αναφέρονται στην ατομική ειδοποίηση μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την κοινοποίηση της ατομικής ειδοποίησης καταβολής οφειλής, η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να προβεί στη λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης σύμφωνα με όσα ορίζονται στον Κώδικα. Δεν απαιτείται η κοινοποίηση της ειδοποίησης για την επιβολή κατάσχεσης στις περιπτώσεις κατάσχεσης χρηματικών ποσών ή απαιτήσεων στα χέρια του φορολογούμενου ή τρίτου.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 73 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974):

«1. Η προ της ενάρξεως της εκτέλεσως ανακοπή του οφειλέτου ασκείται: α) κατά της εκδοθείσης ατομικής ειδοποίησεως, β) [...]. Διά τούτης επιτρέπεται η προβολή πάσης αντιρρήσεως ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου ως και η αμφισβήτησις του κατ' ουσίαν βασίμου της απαιτήσεως του Δημοσίου εφ' όσον ο προσδιορισμός ταύτης δεν έχει ανατεθή εις δικαστήρια ή εις διοικητικές επιτροπάς αποφαινομένας μετά δυνάμεως δεδικασμένου.»

Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, συνάγεται σαφώς ότι σκοπός της θέσπισης της διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής είναι μεταξύ άλλων η λειτουργία ενός σταδίου προελέγχου για εκείνες τις υποθέσεις που πρόκειται να εισαχθούν ενώπιον της δικαιοσύνης με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής της ενδικοφανούς προσφυγής υπάγονται οι πράξεις, οι οποίες με βάση το προϋσχύον καθεστώς προσβάλλονταν απευθείας στα δικαστήρια με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής (άρθρο 63 επ. Κ.Δ.Δ.).

Επειδή, εξάλλου, η δυνατότητα άσκησης προσφυγής αφορά σε πράξεις, εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφύονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) και όχι σε πράξεις που εκδίδονται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης, κατά των οποίων προβλέπεται η άσκηση ανακοπής προς επίλυση διαφορών αναφυόμενων στο στάδιο της είσπραξης των βαρών αυτών (πρβλ. ΣτΕ 2864/1996, 3354/1991).

Επειδή, ως διοικητική πράξη ορίζεται η δήλωση βουλήσεως διοικητικού οργάνου ασκούντος δημόσια εξουσία με την οποία επέρχεται, μονομερώς, μεταβολή στο νομικό κόσμο δια της ιδρύσεως, μεταβολής ή καταργήσεως δικαιωμάτων και υποχρεώσεων. Κύρια χαρακτηριστικά της διοικητικής πράξης είναι το τεκμήριο νομιμότητας και η εκτελεστικότητα. Η εκτελεστικότητα δε της διοικητικής πράξης συνίσταται στο ότι η συμπεριφορά που καθορίζει

(ενέργεια ή παράλειψη), και γενικότερα η ρύθμιση την οποία θεσπίζει, είναι υποχρεωτική από την έκδοσή της (ΣτΕ 1717/1988), χωρίς άλλο, δηλαδή χωρίς να χρειάζεται άλλη διαδικασία και ειδικότερα προηγούμενη δικαστική απόφαση. (Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Σπηλιωτόπουλος, Τόμος 1, έκδοση Νοεμβρίου 2011, σελ. 116).

Επειδή, κατά τα λοιπά, η ενδικοφανής προσφυγή ασκείται παραδεκτώς μόνο κατά εκτελεστών πράξεων διοικητικών αρχών (ΣτΕ 3502/2011, 835/2010, 3693/2008, 3785/2006, 577/2004).

Επειδή, ωστόσο, η ακύρωση της υπ. αριθμ/04-04-2024 αρνητικής απάντησης του Προϊστάμενου της Δ.Ο.Υ. ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ και η διαγραφή των σχετικών και με αριθ. Α.Τ.Β.-...../30-10-2013,-10/30-10-2013 οφειλών όπως βεβαιώθηκαν από τη Δ.Ο.Υ. ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ, έρχεται σε αντίθεση με τη γενική αρχή της ασφάλειας δικαίου κατά την οποία δεν μπορούν να αμφισβητηθούν, χωρίς την τήρηση προθεσμίας, παγιωμένες στο χρόνο καταστάσεις. Η εν λόγω γενική αρχή αποκλείει την απεριόριστη προσβολή ατομικής διοικητικής απόφασης, η οποία κοινοποιήθηκε πλημμελώς στον αποδέκτη της, ή ως προς την οποία αποδεικνύεται, έστω και ελλείψει κοινοποίησης, ότι αυτός είχε γνώση (βλ. Ε. Πρεβεδούρου, Η νομολογιακή διάπλαση των κανόνων του γαλλικού διοικητικού δικονομικού δικαίου (CE, Ass., 23 juillet 2016, B. [387763]), άρθρο διαθέσιμο στον ιστότοπο www.prevedourou.gr). Στο πεδίο του δικονομικού δικαίου απαντώνται διατάξεις που αποτρέπουν την κατάχρηση των προθεσμιών ασκήσεως ενδίκων βοηθημάτων και μέσων (βλ. άρθρο 94 παρ. 2 ΚΔΔ για την έφεση, όπου προβλέπεται προθεσμία τριών ετών, άρθρο 53 παρ. 1 Π.Δ. 18/1989 για την αναίρεση, όπου η προθεσμία ανέρχεται επίσης σε 3 έτη και άρθρο 58 παρ. 2 Π.Δ. 18/1989 για την ακυρωτική έφεση, όπου προβλέπεται προθεσμία ενός έτους, από τη δημοσίευση της απόφασης), η δε νομολογία έχει κρίνει σχετικώς ότι η άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής μετά την παρέλευση της εκ του νόμου ορισθείσας προθεσμίας, οφειλόμενη στην έλλειψη σχετικής ενημέρωσης, δεν καθιστά αυτήν εκπρόθεσμη, εφόσον έχει ασκηθεί εντός εύλογου χρόνου. Με άλλα λόγια, ο αποδέκτης της απόφασης δεν μπορεί να ασκήσει ένδικο βοήθημα πέραν μιας εύλογης προθεσμίας. Τα δε Διοικητικά Δικαστήρια προσδιόρισαν τον εν λόγω «εύλογο» χρόνο σε στενά πλαίσια (από λίγες ημέρες έως περίπου δύο έτη, βλ. ΔΠρΛαρ 1490/2017, ΔΠρΑθ 21176/2018, ΔΠρΘες 829/2022. Επίσης πρβλ. ΣτΕ 1787/2010, η οποία έκρινε ότι το δευτεροβάθμιο διοικητικό όργανο δύναται να εκδώσει απόφαση επί της ενδικοφανούς προσφυγής και μετά την παρέλευση της ορισθείσας προθεσμίας, εντός όμως εύλογου χρόνου, ως εύλογο δε χρόνο όρισε την διετία, ενώ κατά την ΣτΕ 155/1996, η πάροδος εξαετίας θεωρήθηκε ότι υπερέβη κατά πολύ την έννοια του εύλογου αυτού χρόνου). Η ως άνω προσέγγιση συμβάλλει αποφασιστικά στον συγκερασμό της ανάγκης για διαφύλαξη του δικαιώματος δικαστικής προστασίας αφενός και της σταθερότητας των νομικών καταστάσεων αφετέρου.

Επειδή, εν προκειμένω, έχουν βεβαιωθεί σε βάρος της προσφεύγουσας οι κάτωθι οφειλές:

- Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε./Ε.Ε.Τ.Α. οικονομικού έτους 2012, με Α.Τ.Β./30-10-2013 και αριθ. Χ.Κ. γραμμή ποσού βασικής οφειλής 430,00 €.
- Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε./Ε.Ε.Τ.Α. οικονομικού έτους 2013, με Α.Τ.Β./30-10-2013 και αριθ. Χ.Κ., γραμμή, ποσού βασικής οφειλής 365,50 €.

Επειδή, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της υπ. αριθμ/04-04-2024 αρνητικής απάντησης του Προϊστάμενου της Δ.Ο.Υ. ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ επί των αιτήσεων της περί διαγραφής των ως άνω οφειλόμενων ποσών Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε./ Ε.Ε.Τ.Α. για τα οικονομικά έτη 2012 και 2013, καθώς και την διαγραφή των ως άνω βεβαιωμένων οφειλών λόγω έλλειψης υποχρέωσης καταβολής.

Επειδή, τα υπό κρίση ποσά ΕΕΤΗΔΕ/ΕΕΤΑ βεβαιώθηκαν στην Δ.Ο.Υ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ μετά από αίτηση που υποβλήθηκε στις 29/10/2013 με αριθμ. πρωτ. και για την ολοκλήρωση της βεβαίωσης καταβλήθηκε στις 30/10/2013 με το οίκοθεν διπλότυπο ποσό 50 ευρώ για το έτος 2012 και με το οίκοθεν διπλότυπο ποσό 20 ευρώ για το οικονομικό έτος 2013

Επειδή, όπως προκύπτει από το σύστημα taxisnet της ΑΑΔΕ, για τις ανωτέρω οφειλές έχουν σταλεί οι κάτωθι ειδοποιήσεις:

- Η με αριθμό/04-12-2017 ΑΡΧΙΚΗ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΧΡΕΟΥΣ
- Η με αριθμό/20-04-2022 ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ-ΥΠΕΡΗΜΕΡΙΑΣ(με συστημένη επιστολή)

Επειδή, την 02-08-2019 η Διεύθυνση εφαρμογής φορολογίας Κεφαλαίου και Περιουσιολογίου της ΑΑΔΕ εξέδωσε το με αριθ. ΔΕΦΚ Α..... ΕΞ 2019 έγγραφό της με θέμα: «Διαχείριση υποθέσεων βεβαιωμένων οφειλών ΕΕΤΗΔΕ/ΕΕΤΑ», με το οποίο παρείχε οδηγίες σχετικά με τη διαγραφή των ποσών ΕΕΤΗΔΕ/ΕΕΤΑ, για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι φορολογούμενοι επικαλούνται έλλειψη υποχρέωσης καταβολής και μπορούν να αποδείξουν τους ισχυρισμούς τους σύμφωνα με τις αποφάσεις ΠΟΛ. 1056/2012 του Υπουργού Οικονομικών και ΠΟΛ. 1101/2013 του ΓΓΔΕ.

Επειδή, η άσκηση της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής 10 και πλέον έτη από την βεβαίωση των επίμαχων οφειλών, 4 έτη μετά την έκδοση του με αριθ. ΔΕΦΚ Α..... ΕΞ 2019/ 02-08-2019 εγγράφου της Διεύθυνσης εφαρμογής φορολογίας Κεφαλαίου και Περιουσιολογίου της ΑΑΔΕ και 2 έτη μετά την κοινοποίηση της ατομικής ειδοποίησης καταβολής υπερημερίας υπερβαίνει κατά πολύ την έννοια του εύλογου χρόνου για την άσκηση ένδικου βοηθήματος.

Επειδή, εκ των ανωτέρω, συνάγεται ότι τα βεβαιωμένα ποσά, ανεξαρτήτως της φύσης τους (φορολογικής ή μη), έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμα και επομένως η προσφεύγουσα δεν μπορεί πλέον κατά νόμον, όπως προκύπτει σαφώς από την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 73 παρ. 1 εδ. β' ν.δ. 356/1974 να στραφεί με ενδικοφανή προσφυγή κατά της ως άνω βεβαίωσης για την οποία ενημερώθηκε με την υπ' αριθμ. πρωτ./20-04-2022 ατομική ειδοποίηση

καταβολής - υπερημερίας, αφού αυτή δεν υπάγεται στην κατά την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 63 του ΚΦΔ έννοια των «πράξεων της Φορολογικής Διοίκησης», κατά των οποίων επιτρέπεται η άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής της διάταξης αυτής (αλλά μπορεί μόνο να στραφεί κατά της ατομικής αυτής ειδοποίησης καταβολής - υπερημερίας με ένδικο βοήθημα ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου).

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από 13/04/2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικής ενδικοφανούς προσφυγής της ΑΦΜ, ως απαράδεκτης.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΣΚΟΥΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΩ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.